

PORTOROŠKE RIBICE

Šolsko glasilo CKSG Portorož * Letnik XVII *
Številka 1 * 2017

NAMESTO UVODNIKA

ZGODBA OD A DO Ž

ABSOLUTNO

BOM

CILJAL

ČISTO

DIREKTNO.

EH,

FAJN

GLASNO

HOPSA

IN

JEKA

KONEC

LETA.

MINEVANJA,

NOVOTARIJE,

ODMEVNE,

PRILOŽNOSTI,

RADOSTNE

SIMPATIJE.

ŠOLA

TOVARIŠTVO

UČI,

VZGAJA

ZRELOST,

ŽIVI.

Ravnatelj, mag. Marko Strle

Vsebina

NAMESTO UVODNIKA	3
MALI PRINC V NAŠI ŠOLI.....	5
MALI PRINC PRI GEOGRAFIJI	6
MALI PRINC PRI ANGLEŠČINI	7
MALI PRINC PRI SLOVENŠČINI	8
MALI PRINC IN UČITELJ MATEMATIKE.....	10
KLEPETANJE, JEZIKANJE IN TAKO DALJE	12
SOVRAŠTVO, JEZA IN PIRE KROMPIR.....	13
BESEDA V RIMI.....	14
EKO JELENČEK IN MEDVED.....	15
IZGUBLJENO ZMAJEVSKO SRCE	17
KAJ JE LJUBEZEN?	18
MORJE	19
TRENUTEK, KO SEM SE ZELO PRESTRAŠIL	20
NIČ NI VEČNO	21
LJUBEZEN JE BOLEZEN	23
MOJ SVET.....	24
ZLATA MRIŠCA	25
PO PLESU – POVODNI MOŽ IN URŠKA.....	26
JAZ	27

MALI PRINC V NAŠI ŠOLI

Ravnatelj je na šoli oznanil novega učenca.

Dva tedna po ravnateljevi napovedi, je med uro zgodovine v razred vstopil majhen fantek, za njim pa še gospod ravnatelj, ki je glasno oznanil: »To je naš novi učenec!« Povedal je tudi, da bo z nami le med urami zgodovine. Drugi dan po prihodu je mali možek že sedel v klopi zraven mene in se kratkočasil s kupom vprašanj, ki jih je zastavljal meni.

David Toplak

MALI PRINC PRI GEOGRAFIJI

MALI PRINC: Kaj je to?

ROK: To fantič ... je geografija.

MALI PRINC: Kaj je geografija?

ARTUR: Geografija je, ko raziskujemo planete.

MALI PRINC: Kako pa raziskujete vaš planet?

ROK: Z letalom in tudi z avtom.

MALI PRINC: In kaj je to?

ARTUR: To je globus. In to je zvezek.

MALI PRINC: Vas ne moti, če vstanem?

ROK: Lahko.

ARTUR: Vstani, usedi se zraven mene.

MALI PRINC: OK.

Artur Valčič

MALI PRINC PRI ANGLEŠČINI

Mali Princ pride v učilnico takrat, ko se začne pouk ure angleščine. Ker mu je angleščina šla dobro, je takoj začel govoriti angleško.

MALI PRINC: Hi, hello, how are you?...

Začel je spraševati učiteljico

MALI PRINC: Kako se pove stavek v določenem času? Učiteljica kako se sklanja Past Simple?

Mali Princ je znova vprašal učiteljico: Učiteljica, zakaj nihče ne posluša in vsi razgrajajo?

UČITELJICA: Mali Princ zakaj ti ne utihneš?!

MALI PRINC: A je kaj narobe, da sem vprašal?

UČITELJICA: Seveda lahko, vendar imam tudi druge učence in ne morem se prilagoditi samo tebi.

Mali princ za trenutek utihne, vzame robček in odide ven. Ana odide za njim.

Ana Gutnik

MALI PRINC PRI SLOVENŠČINI

MALI PRINC: Živijo

Vsi skupaj ga lepo pozdravimo

JAZ: Kaj pa ti počneš tu na naši šoli?

MALI PRINC: Šoli? Kaj pa je to? Ptice so me pripeljale sem in res ne vem, kaj naj tu počnem.

JAZ: Hah, resno? Ali je možno, da ne veš, kaj je to šola?

MALI PRINC: Res ne bi vedel.

Vsi smo se začeli režati.

JAZ: Šola je stavba, v kateri smo vsi otroci in se učimo. Bi se nam pridružil?

MALI PRINC: Kaj pa se učite?

JAZ: Sedaj smo pri pouku slovenščine.

MALI PRINC: Ahh, saj slovenščino že znam.

Povabil me je pred učilnico.

MALI PRINC: Nekaj me pa res muči, rad bi se naučil pisati, vsi znajo pisati, samo jaz ne.

Čez nekaj dni se Mali princ odloči, da se vpiše v našo šolo.

UČITELJICA: Povej Mali princ, kaj te zanima?

JAZ: Učiteljica, on ne zna pisati, bi ga lahko jaz naučila pisati?

Mali princ je začel brskati po moji peresnici in začel spraševati.

MALI PRINC: Kaj je to?

JAZ: To je kemik, a nisi tega vedel?

MALI PRINC: Kaj pa so te barve, a to so tudi kemiki?

JAZ: Ne, to so flomastri, izvoli, lahko poskusiš.

Ker najprej ni vedel, kako primiti pisalo v roko, sem ga tudi tega naučila.

Narisal je vrtnico, bila je rdeče barve, začel je jokati.

JAZ: Zakaj jokaš?

MALI PRINC: Ovenela je, pogrešam jo!

UČITELJICA: Kdaj imaš rojstni dan?

MALI PRINC: Jutri ga imam.

Naslednje jutro smo ga pri sloveščini vsi presenetili z vrtnico.

MALI PRINC: Joooj hvala, res hvala, kar na jok mi gre.

Od tistega dne naprej je vedno nosil tudi vrtnico v šolo.

Nika Babič

MALI PRINC IN UČITELJ MATEMATIKE

MALI PRINC: Dober dan!

UČITELJ: Dober dan! Kako vam lahko pomagam?

MALI PRINC: Zanima me, če potrebujem matematiko v svojem življenju.

UČITELJ: Zelo preprosto! Kako pa boš vedel, koliko meri stranica v pravokotnem trikotniku? Za to je potrebno poznati Pitagorov izrek. Drugače pa, ja, matematika je zelo uporabna v življenju.

MALI PRINC: A samo to moraš znati pri matematiki?

UČITELJ: Ne, pri matematiki lahko računaš z ulomki, lahko rešuješ enačbe, linearno funkcijo, potence, korene, enočlenike, veččlenike, decimalna števila ...

MALI PRINC: Uaaaau, tega pa je veliko! Se lahko vsega tega naučim z vami?

UČITELJ: Žal nimam časa. Moram popraviti teste, saj je večina pisala nezadostno.

MALI PRINC: Resno? Jaz pa sem se tako veliko želel naučiti. Me lahko vseeno česa naučite?

UČITELJ: (Ga ne posluša, popravlja teste). Prva naloga – narobe, druga naloga – narobe, tretja naloga – narobe ...

MALI PRINC: Prooosiiim!

UČITELJ: (Ga še vedno ne posluša) ... četrta naloga – narobe, peta naloga – narobe, šesta naloga – narobe ...

MALI PRINC: Če ne boste odgovorili, bom šel nekam drugam.

UČITELJ MAT: A ne vidiš, da me motiš?

MALI PRINC: Ah, ti odrasli so pa res čudni.

Jaka Sevšek

KLEPETANJE, JEZIKANJE IN TAKO DALJE ...

Klepetanje - jezikanje
razlike ni - dejstvo je,
da oboje moti vse.

Vsi klepetamo,
vsi jezikamo
lahko to kdo zanika?
Ne. To je resnica.

Ste kdaj posumili, da v pogovoru nekdo laže?

Seveda, da ste.

EDINA RESNICA V LAŽI JE TO,
da vsi lažemo.

Lažemo iz različnih razlogov,
lažemo, da bi se približali skupini.

Obstaja velika ali mala laž?

Laž je laž.

Ni razlike.

Lažemo tudi sebi - to je grdo.

Najgrše.

Pogovarjamo se lahko sami s sabo - to je zanimivo.

In najiskrenejše.

Se vam je že zgodilo,
da ste klepetali in klepetali ne da bi nehali?
Tudi jaz zdaj klepetam z vami.

Ampak - klepetanje ni samo to, je nekaj več.

Če so stavki narobe izrečeni,
lahko prinašajo žalost in bolečino,
če jih pa prav izgovoriš,
je takoj tu sled veselja.

Lahko je nekaj, kar gre nekomu na živce.

Je način, s katerim se srečujemo, se spoznavamo, se tolažimo in se zaljubimo.

Vse to nam uspe z besedami. S stavki.

Saj ko jih združiš skupaj, sestavljajo pogovor, ki se preprosto ne more ustaviti,
ki mora, mora iti naprej.

Nekatere lahko to moti, druge lahko to grozno zanima.

Lahko se tudi drugi pridružijo vašemu pogovoru in z drugimi besedami
z novimi stavki
s svojimi mislimi.

Tako se pogovor nadaljuje, dokler ne pride čas za konec.

Kaja Torkar

SOVRAŠTVO, JEZA IN PIRE KROMPIR

Sovrašтво in jeza sta v človekovi naravi,

a meni se pire krompir gabi.

Sovrašтво je grdo in tudi jeza,

ni dvoma,

kaj pa šele pire krompir,

brez vonja in okusa,

joj, kakšna groza.

Omaka in polpeta, to me kar vabi,

a če samo pomislim, da je zraven pire krompir ...

Joj, pire krompir - celo dobre jedi težko spremenijo tvoj okus po ...

Po?

Po čem ima okus pire krompir?

Aha, saj res –

po zraku brez začimb in BREZ OBLAKOV.

Kaja Torkar

BESEDA V RIMI

Leon Krbavčič Bandelj je pojedel mandelj.

Pritekel je Žan, ki danes ni bolan.

Čeprav se pišem Živec, nisem vedno tisti krivec,
ker med poukom mirno sedim in nič ne kričim.

Leon se pouka ne boji, ker se uči za tri.

Žan je pameten za dva, ker matematiko zna.

Leon Krbavčič Bandelj in Žan Živec

Kaja stalno nagaja,

Aleksander sadi oleander,

ko Kaja sprehaja zmaja,

si jaz medtem privoščim skodelico čaja,

Moje drugo ime je Saša,

všeč mi je soseda Maša.

Aleksander Saša Čikić in Kaja Torkar

EKO JELENČEK IN MEDVED

Bil je jelenček Roki, ki je taval v gozdu. Ni imel mame in niti očeta. Taval je povsod in srečeval druge živali. Nekega dne pa so prišli lovci in želeli ustreliti njegovega prijatelja medveda. Jelenček je zbral pogum in začel porivati medveda stran od lovcev na varno. Zelo sta se imela rada in sta se rada skupaj igrala.

Ampak potem so ljudje začeli onesnaževati. Vse živali in rastline so začele umirati. Jelen in medved sta imela tega dovolj in začela sta reciklirati in pomagala živalim, rastlinam, pa tudi ljudem. Ko so to ljudje ugotovili, so naredili škatle za recikliranje. Stanje zemlje se je izboljšalo in vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Valentina Stopar

IZGUBLJENO ZMAJEVSKO SRCE

Nekoč sta bila zmaj in zmajevka. Neke noči je zmajevka dobila jajce. A naslednjega dne jajca ni bilo več. Z zmajem sta se zelo prestrašila, da ne bosta nikoli videla malega zmaja. Potem pa je prišla kača in rekla: »Ob polnoči sem videla, kako se je po nekem hribu kotalilo neko jajce.« Ob njenih besedah sta se pomirila in odšla iskati izgubljeno jajce. V gozdu sta po njem povprašala vse živali, a nobena ni videla jajca.

Ob polnoči se je zaslišalo kričanje. In ne da bi vedela, sta zagledala svojega zmajčka. Bila sta tako vesela kot še nikdar. Skupaj so odleteli domov in skupaj živeli do konca svojih dni.

Valentina Stopar

KAJ JE LJUBEZEN?

Kaj je ljubezen?

Je nekaj svetlega kot luna v temni noči ali nekaj mrzlega kot jezero v snežni dolini?

Oboje!

Na začetku se lepe poezije same pišejo, pišejo se stavki; tvoje oči so svetle kot lunin kristal ...

Na začetku.

Na začetku izgleda vse lepo,
ampak vse kar ima začetek, ima tudi konec.

In ljubezen ni izjema.

Kaja Torkar

MORJE

Morje je modro kot nebo, ampak v resnici je prozorno.

Nekateri pravijo, da je zeleno. Drugi pravijo, da je modro. Jaz pa pravim, da je zlato!

Zlato morje čudovito, ki se sveti zaradi sončnega odseva. Ob zahodu se še bolj svetlika. Ko sonce zaide v morje, ni več zlato, ampak srebrno, srebrno kot luna, srebrno kot zvezde, srebrno kot ... obala! Ja. Obala. Tista, ki nenehno morje gleda in v njem odseva.

Sonce je zlato, luna srebrna ... in morje? Morje je prozorno. Prozorno je pa zato, ker tudi pod morjem se skriva zlato.

Sicer pa, morda je pa res morje zlato, če ga vidiš s pravimi očmi.

Kaja Torkar

TRENUTEK, KO SEM SE ZELO PRESTRAŠIL

Za vikend smo šli v Hrušico. Ko se je bližala noč, smo šli spat.

Naenkrat je začelo pihati in deževati. Tako močno je lilo, da je začel zvoniti zvonec. Tako me je bilo strah. Bil sem v svoji sobi in pokril sem se z deko. Minila je polnoč in nevihta je še divjala. Minila je ena ura in še vedno je deževalo. Čez nekaj minut sem šel pit vodo in veja je udarjala po vratih, zelo sem se prestrašil in zbežal nazaj v sobo. In pokril sem se z deko in gledal televizijo in igral igrice. Tako sem se bal, da nisem mogel zaspati. Dal sem glavo pod blazino in ni pomagalo, bilo mi je slabo.

To je bila nočna mora. Naenkrat je v dnevni sobi nekaj padlo na tla, šel sem pogledat, mislil sem, da je kača. V bistvu je bila plišasta igračka. Zbujal sem mamo, ker me je bilo preveč strah. Rekla mi je, naj grem v sobo in zaprem vrata. Šel sem v sobo in zaprl vrata, niti to mi ni pomagalo, še vedno se je slišalo ropotanje. Nisem vedel, kaj narediti.

Poslušal sem glasbo na telefonu in se ulegel. Čez nekaj minut sem pogledal čez okno in videl, kako je pihalo, premetavalo je stole, plastične mize in drugo. Ura je bila pet zjutraj. Naenkrat sem končno zaspal. Bilo je jutro, šel sem ven in videl drevo presekanu na pol, strela je udarila vanj.

Ta noč je bila prava nočna mora zame. A naredila me je pogumnejšega. Sedaj se ne bojim več.

Martin Poles

NIČ NI VEČNO

Nič ni večno, ker vsaka stvar se enkrat konča. Zakaj? Zakaj ne bi bilo vse večno? Kaj pa, če bi bilo? Lahko bi imeli vsi ljudje to, kar želimo. Ne bi potrebovali denarja. Zato, ker bi imeli vse, kar potrebujemo, ne da bi si vsakič na novo vse zgradili ali pridelali. Ampak žal tako ni, saj moramo vse na novo narediti, na primer hiše zgraditi. Pa tudi najmanjše stvari, kot je sadkor ali sol pa hrana.

Je sadje, ki raste celo leto ali pa samo enkrat. Ampak vse ima en konec, kakor voda v kozarcu ali hrana v loncu. Ko pa bo vsega zmanjkalo, ljudje ne bodo mogli preživeti, živali bodo umirale, planet bo uničen in meni ne bo treba več pisati spisov.

Ampak to se na srečo (ali nesrečo) ne bo zgodilo v tako kratkem času. Res je, da je vsega konec, ampak ni nujno, da je vsak konec slab. Recimo dober konec, je konec tega spisa.

Klemen Torkar

LJUBEZEN JE BOLEZEN

Pred osmimi mesci sem spoznal zelo lepo in prijazno dekle. Bil sem pri bratrancu na počitnicah in takrat je za vikend prišla tudi ona. Bila je sramežljiva. Vprašal sem jo, kako ji je ime. Odgovorila mi je: »Nina«. Nato sva se malo pogovarjala. Ko sva skupaj šla do konjev, sva se tam igrala s konjem, ki mu je bilo ime Špiki. Skupaj sva ga skrtačila in ga božala.

Ko je vikend minil, mi je povedala ime njenega facebook profila. Ko sem prišel domov, sem jo dodal za prijateljico in sva se tako vedno bolj spoznavala. Nato mi je nekega dne povedala skrivnost, ki si je ni upala zaupati nobenemu. Rekel sem ji, da mi lahko zaupa kakršnekoli skrivnosti ter probleme. Tako mi je povedala, da me ljubi.

Takrat sva skupaj, v istem trenutku ugotovila, da je ljubezen tudi velika dolgotrajna bolezen ter je tudi lahko ena izmed najlepših in najsrečnejših dogodkov, ki se ti lahko zgodijo. Bila sva vedno bolj zaljubljena. Dnevi so hitro minevali, še nikoli tako. Ko so prišle ponovno počitnice, sva imela priložnost, da se spet po dolgem času vidiva. Ko sva se ponovno srečala, sva se samo objela.

Že dolgo sva skupaj in najina ljubezen zelo hitro narašča in se širi. Okoli naju je samo ljubezen in to je najina največja bolezen.

Denis Vidmar

MOJ SVET

Jaz sem Valentina. Sem kot navaden človek, ampak imam veliko bolj drugačno življenje. Jaz nimam hiše kot navadni ljudje in pridobivam lahko veliko več stvari kot ljudje, ki morajo delati v službah. Če niste že prej vedeli, sem čarovnica. Stara sem 11 let.

Moja šola se imenuje Veselija. Kar precej zabavna je, prav veliko ugank se dogaja v njej. Slike se premikajo, duhovi hodijo po njej in vedno se zgodi nekaj zelo čudnega. Kdaj pa kdaj se zgodijo tudi strašni dogodki.

Čeprav prihaja na to šolo veliko ljudi, sem večkrat sama. Imam pa veliko prijateljev. Imam celo veliko živali. No, v šoli pa je veliko učnih ur. Učimo se veliko stvari: delati napoje, različne uroke in še druge stvari. Ko sem bila mlajša, sem živela pri navadnih ljudeh, kot ste vi. Živela sem tam, kjer sta moja starša, ki sta bila čarovnika, umrla. Ampak še vedno se lahko zabavam in upam, da vam moja zgodba ne bo preveč dolgočasna.

Valentina Stopar

ZLATA MRIŠČA

Nekoč je živila Mrišca. To je bila čudna rastlina. Bhairavi je rada nabirala cvetove in jo je našla. Čudila se je, kaj je to. Ko jo je pobrala, ni vedela, da je strupena. Ko jo je utrgala, je začela umirati.

Princ Kristjan jo je videl, kako je utrgala Mrišco in je takoj stekel proti njej ter se še sam okužil. Takrat je prišel kuža Lian. Tudi on je pomagal in se okužil. Lovec Tomaž in njegov prijatelj Tomaž sta se tudi okužila.

Psička Zarja je umrla. Patricija je tekla k psički Zarji. Leon je prišel k Mrišci in Mrišca je poginila. Vsi so oživeli. Samo Leon in Lian nista oživela.

Pustila sta sled do zaklada, ki ga je čuvala pošast Nataša. Odločili so se, da ga gredo iskat. Našli so ga, notri je bilo veliko denarja. Zaklad so vzeli, prazno skrinjo pa pustili. In so šli kupovati kar so rabili za življenje.

Leon Peroša

PO PLESU – POVODNI MOŽ IN URŠKA

Urško je povodni mož povabil na ples. Urška je seveda pristala, ker ji je bil všeč. Nato sta začeli plesati. Odplesala sta nekam, nihče ni vedel kam ...

Nekega dne sta se dva fanta potapljala v reki Savi. Našla sta dve trupli. Hitro sta poklicala reševalce in obvestila policijo. Policija jima je povedala, da sta našla Urško in Povodnega moža.

Vsi so mislili, da je Povodni mož Urško ugrabil, ampak medtem, ko sta plesala, ju je vihar odpihnil v reko in tam sta na žalost umrla oba. Velik val je bil zanju usoden.

Damir Ljubijankić

JAZ

Jaz sem jaz.

Jaz sem človek, živo bitje.

Jaz sem tisti, ki vsak dan vstane in se pogledam v ogledalo ter govorim, kdo sem.

Kajti jaz, sem le jaz.

In to bom vedno.

Jakob Hrvatin

Letošnjo izdajo *Portoroških ribic* smo ustvarili s podporo podjetij
NLB d. d. in Koordinata d. o. o.

Portoroške ribice smo ustvarjali tudi

X

Matjaž Borovničar z mentorstvom učencem, ki so prispevali svoje likovne izdelke,

X

Vesna Lešnik z jezikovnim pregledom glasila,

X

Marko Peric z oblikovno ureditvijo glasila in

X

Marko Strle z glavnim in odgovornim urejanjem glasila.

Portorož, junij 2017

© Center za komunikacijo sluh in govor Portorož

